

Bohoslužba 27. august 2023

On sa o nás stará

Piesne: 156 335,1-4 335,5-7 322

Suma ev.: *Zlož svoje starosti na Hospodina, on sa o teba postará. Nikdy nedopustí, aby sa spravodlivý sklátil.* (Ž 55,23)

Lekcia: Mt 6,5-34 O ustarostenosti

²⁵ Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť a piť, ani o svoje telo, čo si oblečiete. Či nie je život viac ako jedlo a telo viac ako odev? ²⁶ Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú ani nežnú, ani nezhrmažďujú obilie do sýpok, a váš nebeský Otec ich živí. Či vy nie ste oveľa viac ako ony? ²⁷ A kto z vás si môže svojou ustarostenosťou predĺžiť život čo len o jediný lakeť? ²⁸ A prečo ste takí ustarostení o oblečenie? Pozorujte poľné ľalie, ako rastú: nenamáhajú sa ani nepradú. ²⁹ No hovorím vám: Ani Šalamún sa v celej svojej sláve neobliekal tak ako hociktorá z nich. ³⁰ Keď teda Boh takto oblieka trávu na poli, ktorá dnes je a zajtra ju hodia do pece, či neoblečie oveľa skôr vás, vy maloverní? ³¹ Nehovorte teda ustarostene: Čo budeme jesť? Čo budeme piť? Čo si oblečieme? ³² Veď toto všetko zháňajú pohania; a váš nebeský Otec predsa vie, že to všetko potrebujete. ³³ Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá. ³⁴ Nebuďte teda ustarostení o zajtrajšok, lebo zajtrajšok sa o seba postará. Každý deň má dosť vlastného trápenia.

Modlime sa:

Nebeský Otče, v tichej pokore sa chceme postaviť pred Teba a ďakovať za všetky prejavy Tvojej lásky a starostlivosti, ktorými si nás obklopil. Ďakujeme za ochranu, zachovanie života a zdravia i za tú silu, ktorú nám dávaš, aby sme zvládali svoje úlohy a zápasy. Ďakujeme za svojich blízkych, za rodinu, ako aj priateľov a za bratov a sestry vo viere. Chválime Ťa za všetky skúsenosti, ktoré sú dôkazom Tvojej prítomnosti a ochrany, za vedenie, ako aj za Tvoje slovo.

Odpusť nám, že často nás musíš napomínať, varovať aj napraviť, čo sme pokazili, kde sme zlyhali. Odpusť nám, že veru často zabúdame, že život je viac ako jedlo a telo viac ako odev. Predsa sa sústreďujeme na veci druhotné namiesto tých skutočne životu dôležitých.

Prosíme, uč nás, aby sme vedeli správne rozlišovať, čo je dôležité a čo nie je podstatné; čomu sa venovať a na čo nestrácať čas a energiu. Ochraňuj nás od toho, aby sa všetky naše starosti na nás zvalili, aby nás nezasypali, ale vedeli by sme sa v nich orientovať a hľadiť hore, vzývať Teba. Prosíme, veď nás k posilneniu našej dôvery v Teba, aby sme Ti neblomne verili, Teba poslúchali a svojím životom vebili. Tak pred nami otvor aj teraz význam Tvojho slova, nech nás vedie, usmerní a pomôže najšť spôsob, ako Ťa správne nasledovať a žiť podľa Tvojej vôle. Prosíme,

prehovor k nám a Duchom svojím sa nás dotkni. V mene Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj nás. *Amen.*

„Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“ (1Pt 5,7)

Milí Bratia a milé Sestry!

Skončili sme sporadické čítanie 1. listu apoštola Petra, ale bolo by škoda nevenovať sa tomuto dobre známemu veršu. Veď koľkokrát znamená pre nás povzbudenie a niečo, čoho sa môžeme chytiť a oprieť. *„Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“* Však starostí máme viac než dosť. Pri nich si uvedomujeme svoje obmedzenia a tiež náchylnosť robiť z blchy slona (?). Veď často svoje problémy nadmerne zväčšujeme, až by sa na nás zvalili, aby nás pohltili. Dobré nám padne v takýchto kritických situáciách si spomenúť, že máme niekoho, kto sa ponúka nám pomôcť a nás odbremeniť.

Avšak skúmajme sa dnes v súvislosti s týmto textom, čo pre nás toto povzbudenie znamená? Ako mu rozumieme, či ho správne chápeme a aplikujeme vo svojom živote? Totiž existujú **dva krajné prístupy** a chápania tohto biblického verša, s ktorými je možné často sa stretnúť. Pozrime sa do seba, či nie sme aj my týmto spôsobom pokúšaní.

To **prvé chápanie** je zmyšľanie, pri ktorom človek nadobudne poznanie, že nemusí mať žiadne obavy, nad ničím sa trápiť, presnejšie: teda nemám žiadne starosti. Dospeje k takej voľnosti a bezstarostnosti, až sa ho zmocní stav bez zodpovednosti. Asi tak, že všetku zodpovednosť zvalím na Hospodina, je to Jeho akási povinnosť, a ja sa o nič nestarám. Pravdepodobne spolu so mnou aj vy si myslíte, že Božie slovo nás nepovzbudzuje k nezáujmu a nezodpovednosti, aby sme nečinne sedeli a čakali na pečeného holuba.

Ten **druhý častý prístup** k tomuto biblickému veršu je celkom opačný. Prebieha asi tak, že človek si povie: Všetko zložiť na Neho, všetko zveriť Jemu? To predsa nie je možné! Však nemôžem Mu všetko len tak odovzdať, aby som nemal možnosť do toho zasiahnuť! Predsa nemôžem nechať, aby On riadil problémy môjho života bez povšimnutia si mojej mienky... aby On rozhodoval namiesto mňa, kam mám ísť, čo mám robiť, s kým mám vstúpiť do manželstva, kde mám študovať alebo pracovať, s kým sa mám priateliť – veď je to môj život!

Milí Bratia a milé Sestry! Myslím si, že pri tomto bode môžeme dobre vnímať, ako veľmi zle pochopil tento verš človek, ktorý si to takto vykladá. Totiž je to veľké **nedorozumenie**, vôbec nepochopil podstatu tej slobody, ktorú tu Pán ponúka tým, že **prevezme naše bremená**. Je to praktické prežívanie **dôverného vzťahu** a spoločenstva s Ním. Teda vôbec to nie je akési „o nás – bez nás“ .

Avšak keď chcem všetko vrhnúť na Neho, aby na mne naďalej už nebola žiadna zodpovednosť – to teda vôbec nie je prejav dôvery, ale potvrdenie môjho nezájmu a **nezodpovednosti**. A tiež naopak, keď Ho chcem mať za každú cenu pod kontrolou, chcem Ho sledovať, riadiť a zasahovať do Jeho konania, tak to je tiež znak úplnej **absencie mojej dôvery**.

Uvedomme si však, že keď nás Písmo sväté povzbudzuje „*Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará*“ – tak nás vyzýva práve k úplnej dôvere k Pánovi. *Všetky svoje starosti* – píše apoštol. My sme si vytvorili isté kategórie: malé starosti, veľké starosti a obrovské starosti. A máme za to, že s tými malými si aj sami poradíme, len tie veľké a obrovské potrebujeme na Neho zložiť. Avšak to „*všetky svoje starosti*“ zahŕňa skutočne všetko. Teda nemáme Ho vyhľadávať len keď si nevieme rady, keď nám starosti prerástli hlavou, ale byť s Ním v kontakte, kedy všetko sa hneď dostane pred Pána, pretože sa Mu zveríme so svojimi starosťami. Otázkou je, ako nám to v praxi ide? Funguje to tak?

Určite máme skutočné starosti a bremená, ale máme aj – dalo by sa to nazvať ako **umelé starosti**. Také, ktoré sme si sami nadobudli možno zveličením niečoho drobného, čo sa ani nemá považovať za starosť, pretože patrí k bežnému životu. Niekedy sme však ustarostení pre také problémy, ktoré ani **nie sú skutočné**, reálne či aktuálne. Lebo ešte nie sme v situácii, že by sme ich mali riešiť. Napríklad prečo sa znekludňovať nad tým, ako budú žiť a ako sa bude dariť mojim vnúčatám, keď ich nastávajúci rodičia sa ešte len teraz narodili... To je úplne nezmyselná ustarostenosť. Právom hovorí Ježiš: „*Nebud'te teda ustarostení o zajtrajšok, lebo zajtrajšok sa o seba postará. Každý deň má dosť vlastného trápenia.*“ To nie je problém zajtrajška, dokonca ani pozajtrajška...

Isteže ale máme aj starosti tak osobného charakteru, že by sme ich chceli sledovať, mať pod kontrolou a osobne riadiť – ani si však neuvedomíme, že tým by sme Pána zaradili **do úlohy sluhu**, ktorý nás má poslúchať a vykonať našu vôľu. Kde však je tu potom **dôvera** voči Nemu?

„*Naňho zložte všetky svoje starosti*“. Ako tomu rozumieť? Zveriť, odovzdať Jemu, ba doslovne položiť, akoby preložiť to svoje bremeno, ktoré ma ťaží na Neho. Nie v tom zmysle, ako keď s niekým vybabreme, že vždy ťahá za ten kratší koniec... Ale tak, ako sme počuli, že sám Pán nás povzbudzuje: zložiť všetko na Neho. Pretože On **vzal na seba naše najväčšie bremeno**, ťarchu našich vín. „*Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho rany sa nám dostalo uzdravenie*“. (Iz 53,5) Keď toto znášal pre nás, **akoby nevzal na seba** naše bremená pri našom nasledovaní Jeho.

Milí Bratia a milé Sestry! Mám za to, že tu je **zlom** pri pochopení nášho textu. Je to ten osobný **vzťah, ktorý je výsledkom stretnutia s Ním**, keď človek prežíva, že

On sňal zo mňa všetky moje viny, neťaží ma ich ťarcha. Od teraz sa niečo v mojom živote úplne zmenilo, došlo k novému, život obnovujúcemu vzťahu s Pánom Ježišom, ktorý prišiel, aby hľadal, čo bolo stratené a preto bol ochotný prijať aj smrť na golgotskom kríži, aby ma spasil. On je **hodný všetkej mojej dôvery**, zveriť svoj život do Jeho ruky. Bez pochybovania o Jeho rozhodnutí v mojom živote. Zaslúži si moju dôveru v to, že všetko koná pre moje dobro. A keď mám túto dôveru, tak nebudem pochybovať o Jeho konaní, nebudem si robiť starosti, ani panikáriť, keď sa veci nedejú práve tak, ako si to ja predstavujem.

Avšak z praxe dobre vieme, že **ustarostenosť** nás vie veľmi dostať. Aj preto sme počuli Ježišove slová, ktoré povedal ľuďom, ktorí žili veľmi skromne, bez zásob, zo dňa na deň oproti nám. Predsa nechcel ospravedlniť ich ustarostenosť, ale nabádal ich k dôvere k Bohu. O to viac to platí aj pre nás, ak máme Boha za svojho nebeského Otca.

Milí Bratia a milé Sestry! Nielen ustarostenosť ako taká je tu problémom, ale to, že obyčajne je zameraná iba na pozemské veci. „*Nebud'te ustarostení o svoj život, čo budete jesť a piť, ani o svoje telo, čo si oblečiete. Či nie je život viac ako jedlo a telo viac ako odev?*“ – hovorí Ježiš. Pri porovnaní toho s našou ustarostenosťou, ľahko zbadáme **podobnosť**. Je tu starosť o to, ako sa nám alebo našim deťom bude dariť, aké úspechy dosiahnu atď., ale či nás tak isto trápi aj to, či budú spasené, či spoznajú Pána Ježiša a príjmu Ho za svojho Spasiteľa, aby s Ním šťastne žili?

On hovorí svojim poslucháčom: „*Veď toto všetko zháňajú pohania; a váš nebeský Otec predsa vie, že to všetko potrebujete*“ – chcete byť azda Jeho deťmi na pohanský spôsob? Veď **On sa o vás stará! Pravidelne a vždy**. Správne **poradie je**: „*Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá*“.

Niečo je prvotné/prednejšie. Pri správnom poradí môžem vidieť lepšie. Keď niekto začne hľadať Božie kráľovstvo, ako Nikodém, vtedy rozpozna, že sám nič nezmôže, avšak môže byť nájdený a znovuzrodený. Od Neho, ktorý prišiel, aby nás obdaril nebeským občianstvom a k tomu s tou starostlivosťou, čo je údelom Jeho detí.

Vtedy už bude mať úplne iný význam zložiť Naňho všetky starosti a zaprieť svoju ustarostenosť. Veď okúsime Jeho lásku, ktorou nás drží a podrží. On, ktorý sa postaral o naše spasenie, svojho Syna nám učinil cestou, akoby nezvládol naše – oproti tomu malé – starosti? Veru, berme vážne povzbudenie: „*Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.*“ Staral sa a postará sa o nás i naďalej, nezapierajme preto Jeho dielo v našich životoch svojím pochybovaním a nedôverou. Neokrádajme Ho o svoju dôveru, ale budme a zostaňme v očakávaní a prijímaní Jeho starania sa o nás. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme za tú výsadu, že môžeme na Teba zložiť všetky svoje starosti. A to s dôverou a v istote toho, že nás miluješ a konáš pre naše dobro.

Chválime Ťa za to, že sa o nás staráš, aj vtedy, keď ani nie sme si toho vedomí. O to viac nás zarmucuje, že koľkokrát je naša dôvera v Teba narušená a pochybujeme, alebo sme zbytočne ustarostení. Trápime sa nad vecami a situáciami, kedy by sme sa mali upevniť vo viere a dôvere v Teba. Odpusť nám našu nestálosť a zlyhanie. Odpusť, že by sme Ťa chceli často riadiť alebo tak trochu brať na zodpovednosť.

Napriek tomu prosíme, priviň nás k sebe a posilni k dôvere, ktorou by sme sa Ti bezpodmienečne odovzdali. Daj nám do srdca pokoj, veď vieme, že tým, čo Ťa milujú, všetky veci slúžia na dobro. Vybuduj si s nami vzťah, na základe toho, čo si pre nás vykonal. Veď nás k tomu, aby sme hľadali prv Tvoje kráľovstvo a jeho pravé hodnoty.

Chceli by sme zveriť do Tvojej starostlivosti nemocných, smútiacich, sklamaných a zúfalých, všetkých ustarostených, či Ťa hľadajú alebo nie. Prosíme, buď blízko a posilňuj tých, čo Ti dôverujú a s Tvojou mocou úprimne počítajú. Potvrď ich vieru a očakávanie na Teba. Ale nech aj pochybovači sa uistia o tom, že si spoľahlivý a nesklameš ich nádej, ak sa na Teba obrátia. Toto všetko chceme zložiť na Teba; zverujeme do Tvojich rúk našich blízkych, náš zbor, ľudí, medzi ktorých si nás umiestnil – nech je našou radostnou skúsenosťou denne Tvoja prítomnosť, predovšetkým tým, že k nám prehovoriš. Vypočuj nás pre svoju lásku. *Amen*